

Arrest

nr. 183 904 van 15 maart 2017
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 1 september 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 juli 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 november 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 december 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* A. LOOBUYCK en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U beweert over de Somalische nationaliteit te beschikken en afkomstig te zijn uit het district Hodan, Mogadishu. U bent een lid van de clan Gareen > Wal Muge > Ajuran > Jambale > Hawiye. Door het lidmaatschap van de Ajuranclan kwam uw familie in de problemen in de burgeroorlog van 1992.

De Ajuran worden aangevallen door de andere clans omdat de Ajuran terug de macht claimt na de val van president Mohamed Siad Barre. Uw grootouders en tantes aan beide kanten komen om het leven bij massamoorden. Uw vader O.M.O. wordt in deze context beschoten, zijn broer, uw oom, komt hierbij

om het leven. Uw vader besluit hierop om het land te verlaten, samen met uw moeder O.A.O. U verlaat Mogadishu op tweejarige leeftijd, in 1992, en woonde vervolgens zeven jaar in Adan, Yemen en twaalf jaar in Saudi-Arabië, in de stad Khamis Mushat. U loopt school in Jemen maar voor de rest heeft u er geen contact met Somaliërs. Door de gebeurtenissen in Somalië is uw vader steeds op zijn hoede met de Somali-gemeenschappen in beide landen, u mocht geen contact met hen opnemen. In 2014 overlijdt hij, uw moeder overlijdt al in 2007. U blijft achter met uw zussen en wordt de gezinsverantwoordelijke. In Khamis Mushat had u nooit officiële documenten, u werkt er in een supermarkt sinds uw zeventiende levensjaar. Op 14 mei 2015 wordt u vastgezet en op 1 juni 2015 naar Somalië gedeporteerd samen met uw vrouw, A. S. A., en uw, in Jemen geboren, minderjarige zussen A., H. en S.. U vestigt zich opnieuw in Hodan, Mogadishu. Terwijl u scholen zoekt in de wijk voor uw zussen wordt u door drie gewapende mannen gedwongen om in een auto te stappen. In de auto zat een vierde man, een soldaat, u wordt geslagen met een geweer, geblinddoekt en vastgebonden. U probeert zich te verzetten, gedurende een uur zit u in de auto. U wordt naar een cel gebracht, daar zitten al drie andere mannen, u wordt vastgebonden aan uw been. Twee dagen blijft u in de cel. Daarna wordt u naar een andere kamer geleid. Een grote man, met wit haar, wacht u er op. U probeert hem uit te leggen dat u nieuw bent en dat hij op de luchthaven na kan vragen dat u gedeporteerd bent. Hij vraagt u waar uw familieleden zijn, u legt uit dat ze allen dood zijn. Hij vraagt u wat uw vader en uw moeder zeiden over Somalië. U antwoordde dat ze enkel over het normale leven spraken. Hij zei dat u verdacht werd van het plannen tot een bomaanslag op het leiderschap uit clanwraak. Hij zei u dat hij u zou helpen als u meewerkte, u kreeg vier dagen bedenktijd in uw cel, dit maal zonder vastgemaakt te zijn. Na de vier dagen komt een andere persoon naar uw cel, een grote kale man. Hij vraagt waar uw vader en moeder waren. Ze zeiden u dat u wraak kwam nemen voor uw vader. Opnieuw antwoordt u dat beiden dood zijn, de man vraagt wat ze u zeiden. U zegt niets, u wordt geslagen door een andere soldaat, u probeert opnieuw uit te leggen dat u gedeporteerd werd en dat ze het kunnen navragen op de luchthaven. U wordt vastgebonden en lang en veel geslagen, ze willen u dwingen om mee te werken. U wordt opnieuw naar uw cel gebracht, met de boodschap dat de martelingen de volgende keer erger zullen zijn. Opnieuw vier dagen later komt dezelfde man, vergezeld van een man met een bril en een soldaat. Dezelfde vraag wordt u gesteld, u zegt dat u niets te zeggen heeft. U wordt gemarteld, er wordt op uw benen geslagen, u wordt ondersteboven in de deuropening gehangen, u wordt geslagen met de kolf van een geweer. U krijgt de ultieme vier dagen bedenktijd, er gebeurt opnieuw hetzelfde, u wordt geslagen tot u bewusteloos op de vloer ligt. U wordt gedwongen te bekennen. De kale man geeft aan dat u niet mag slapen, wanneer u in slaap valt gieten de soldaten de toiletemmer over u en hangen ze u opnieuw ondersteboven op. De man komt terug, hij zet een tang op uw vinger en zegt dat u een document moet tekenen. Hij zegt u dat als u niet tekent u gedood zult worden. U wordt opnieuw naar uw cel gebracht, de volgende nacht komt een man langs. Hij vraagt u of uw vrouw A. heet, u bevestigt. De man, S. is zijn naam, gaat weg maar komt de volgende dag terug, hij gaf u een emmer, hij zei u de emmer te brengen naar de plaats waar ze normaal gebracht werden. Daar stond een auto klaar, u stapt er in, dezelfde man zit in de auto, samen met een andere soldaat. Hij brengt u naar uw familie, die is in het huis van een kennis. Daar vertelt de soldaat dat het leiderschap achter u zit, de kennis zou u moeten helpen. U bespreekt met uw vrouw hoe u het land kunt verlaten, met de hulp van uw smokkelaar S. M. reist u op 12 juli 2015 naar Turkije, u reist verder door langs Griekenland, Macedonië en onbekende landen naar België waar u op 17 augustus 2015 aankomt en op 18 augustus asiel aanvraagt.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten.

Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS p.2-3) blijkt uit het geheel van de door u afgelegde

verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw verblijf in Somalië. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Vooreerst stelt het CGVS vast dat u verkoos om zowel uw interview op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) als het gehoor op de zetel van het Commissariaat in het Arabisch te volbrengen. Naar uw eigen verklaring kan u uw boodschap beter overbrengen in het Arabisch (CGVS p.2), omdat u tijdens uw verblijf in opeenvolgend Jemen en Saudi-Arabië vooral Arabisch praatte, dit ook met uw eigen familie (CGVS p.2). Het is opmerkelijk dat u met uw Somalische familie vooral Arabisch sprak. Uw ouders, zijn naar uw eigen verklaring Somaliërs die gevlucht zijn na de val van het regime van Siad Barre (CGVS p.5), zijn geboren en getogen in Somalië.

Hoewel u er uitgebreid de kans toe kreeg geeft u geen zicht op uw werkelijke recente herkomst. U werd er nochtans op gewezen dat dit cruciaal is voor de beoordeling van uw asielmotieven (CGVS p.2-3). Zo verklaart u dat u nooit deel uitmaakte van een Somalische gemeenschap. In Yemen ging u nooit buitenshuis, tenzij om naar school te gaan en in Saudi-Arabië mocht u van uw vader geen contact hebben met de andere Somaliërs (CGVS p.5, p.25). U verklaart dat u in Saudi-Arabië meer contact had met mensen van Arabische landen dan met de Somaliërs, omdat de Somaliërs u ontweken (CGVS p.6) door uw clan (CGVS p.5) en dat u de andere Somaliërs enkel van ver zag (CGVS p.25). Hieronder bespreekt het CGVS uw clanherkomst, die ze niet aannemelijk vindt. Dit kan u dus niet inroepen als reden voor uw beperkt contact met andere Somaliërs. U krijgt echter de kans om het te hebben over uw ervaringen als buitenlander in Saudi-Arabië, het gaat immers over het grootste deel van uw leven, van 2004 tot half 2015 (zie verklaring DVZ punt 10, administratief dossier). Echter u houdt het op de verklaring dat er gezegd werd dat u een buitenlander was en dat u weg moest gaan (CGVS p. 18). Geconfronteerd met het feit dat u er wel jaren woonde en leefde zegt u dat het woord vreemdeling genoeg is en dat u maar een beetje 'marteling' zag, daar houdt uw uitleg echter op (CGVS p. 18). Zo vat u elf jaar leven samen in één zin, hoewel u de kans krijgt om er dieper op in te gaan.

Daarbij komt dat u over uw terugkeer naar Mogadishu overgaat tot tegenstrijdige verklaringen. Zo stelt u op DVZ dat u terugkeerde op 1 juni 2015 om voor uw familie te zorgen, uw zussen en uw vrouw met name (vragenlijst CGVS vraag 5, zie administratief dossier). Op het CGVS heeft u het, daarentegen, over deportatie (CGVS p.8) nadat de migratiedienst jullie oppakte in uw huis in Saudi Arabië op 14 mei 2015. Hierop stelt u dat u wordt vastgehouden in Abja en vanuit Jida met een vliegtuig gedeporteerd wordt naar Mogadishu op 1 juni 2015 (CGVS p.8). Het gaat om een fundamentele tegenstrijdigheid over de omstandigheden van uw terugkeer naar Mogadishu. Het feit dat u eerst verklaart dat uw terugkeer vrijwillig was en het erna heeft over een deportatie haalt de geloofwaardigheid van uw kort verblijf in Mogadishu onderuit. Bij confrontatie is uw enige uitleg dat u het wel gezegd heeft (CGVS p.11). U krijgt echter de kans om dieper in te gaan op uw deportatie en de beleving ervan van u en uw familie, maar u houdt het op de stelling dat dit uw realiteit was, dat uw tijd gekomen was en het de wil van God is (CGVS p.8, p.11). U stelt dat u aanvaardde dat u nu een leven zou moeten opbouwen in Somalië (CGVS p. 11) en dat jullie allen bang waren (CGVS p.20), zonder hier verder op in te gaan. U stelt dat u altijd al bang was voor deportatie (CGVS p.8), van uw vader mocht u het huis niet verlaten door net deze angst (CGVS p.7). U stelt dat er ieder jaar round-ups waren (CGVS p.11), maar dat u in

alle jaren voor de deportatie geen problemen kende (CGVS p.11), hoewel u bevestigt al die jaren in Saudi-Arabië zonder legale documenten geleefd te hebben (CGVS p. 7, p. 18). Bovendien stelt u zelf dat u sinds uw zeventiende, dus zeven jaar lang, werkte in een supermarkt (CGVS p.7). Dit gaat regelrecht in tegen wat u eerst verklaart, namelijk dat u uit angst voor deportatie niet buiten mocht komen van uw vader, bij confrontatie kan u enkel zeggen dat een vriend van uw vader er werkte (CGVS p.7), dit is echter geenszins een uitleg voor al die jaren werken met een illegaal statuut, in het licht van uw beweerd angst voor deportatie. Bovendien stelt u zelf dat u zich integreerde met de Saudi's (CGVS p.6). Ook dit gaat in tegen de stelling dat u uit angst voor deportatie thuis moest blijven. U zegt, tot slot, dat u wist dat er Somaliërs gedeporteerd werden maar dat u geen contact met hen had (CGVS p. 11). Bij aankomst in Mogadishu regelde u een huis via een taxichauffeur in de luchthaven (CGVS p.9). Echter, kan u niet uitleggen hoe uw gedeporteerde familie nu overleeft in Mogadishu (CGVS p.13). Wanneer er gevraagd wordt over uw aankomst op de luchthaven stelt u dat er niemand u vragen heeft gesteld (CGVS p. 27), dat u gewoon naar buiten kon wandelen. Volgens de informatie (zie kopie administratief dossier) waarover het CGVS beschikt zijn er duizenden Somaliërs gedeporteerd in de laatste jaren, de Somalische overheid beschikt en mensenrechtenbewegingen beschikken over deze informatie, waaruit blijkt dat er toch een zekere opvolging of registratie is. Het is dan ook erg onwaarschijnlijk dat u bij aankomst in Mogadishu, zonder dat u enige documenten of deportatiebewijs vermeldt, zo maar naar buiten kan wandelen. U blijft dus overal opvallend vaag over, zowel over uw persoonlijke beleving en die van uw familie als over de feiten van arrestatie, detentie of aankomst in Mogadishu. U wordt er op gewezen dat u uw terugkeer niet aannemelijk maakt zo, en dat u een zicht moet geven op uw recente herkomst voor de beoordelingen van uw asielmotieven, maar u verandert uw verklaringen niet (CGVS p. 19). Het is duidelijk dat u het risico van een illegaal verblijf in Saudi-Arabië inziet, maar u kan niet uitleggen hoe het komt dat u daar al die jaren zonder documenten heeft kunnen verblijven. Het is dan ook erg onwaarschijnlijk te noemen dat u al die jaren illegaal, maar zonder problemen, in Saudi-Arabië verbleef.

Op het CGVS gaat u over tot een essentiële toevoeging ten opzichte van uw verklaringen op DVZ. Zo verklaart u dat u en uw familie lid zijn van de Hawiye-clan Ajuran, subclan Gareen -Wal Muge (CGVS p.5, p.9, p.10, p.11, p.12). U blijft doorheen het gehoor op het CGVS beweren dat niemand u uw clan vroeg tijdens uw eerste interview (CGVS p.9, p.10-11, p.27). Dit is geen afdoende verklaring, uw clan vormt de basis van uw asielmotieven en van uw identiteit. Het is dan ook redelijk om te verwachten dat u die aanhaalt wanneer uw asielmotieven bevraagd worden. Hoewel u meerdere malen de kans kreeg om in te gaan op uw etniciteit of die van uw vrouw, waar uw clan onder valt, antwoordt u telkens met 'Arabier' of 'Somalisch, Arabier misschien?' (DVZ verklaring punt 1d, 1e, 15a). Bovendien staat er bij punt 15a, verklaring DVZ (zie administratief dossier), wanneer het over de etniciteit van uw vrouw gaat, duidelijk vermeld dat "Somalisch, Arabier?" uw eigen antwoord is. Uit het feit dat hier de nadruk wordt op gelegd blijkt dat u wel degelijk de kans kreeg om het te hebben over uw clan en die van uw familieleden. U wordt ook hiermee geconfronteerd, maar u blijft er bij dat niemand het u vroeg (CGVS p.9). Bij een derde confrontatie (CGVS p.10-11), stelt u tweemaal dat u het kort moest houden, u wordt er op gewezen dat het antwoord dat u gaf op DVZ "Somalisch, Arabier?" (DVZ verklaring punt 1d, 1e) niet korter is dan stellen dat u Ajuran-Hawiye bent, daarop stelt u opnieuw dat niemand het u vroeg, dat u geen Arabier bent, en dat u uw clan Ajuran wel kent (CGVS p.10), hetgeen in het licht van de vermeldingen in het gehoorverslag van DVZ niet overtuigend overkomt.

Het feit dat de volledigheid van uw asielmotieven gestoeld zijn op een clanconflict tussen de Ajuran en de andere clans in de burgeroorlog contrasteert dus scherp met uw eerdere verklaringen op DVZ, waar u op geen enkel moment stelde dat u lid bent van de Ajuran. U geeft tevens op geen enkel moment de nodige informatie om uw lange verblijf buiten Somalië te staven en u kan uw terugkeer geenszins aantonen, hierdoor kunnen door door u ingeroepen asielmotieven worden betwist. Echter voor de volledigheid bespreekt het CGVS deze hieronder.

Aangezien uw clan centraal staat in uw asielrelaas bespreekt het CGVS eerst uw clanherkomst. Volgens de informatie waarover het Commissariaat beschikt is de Ajuran een Hawiye-clan die vooral in Kenia leeft en die op dit moment op gelijke voet leeft met de rest van de bevolking in de gebieden waar ze wonen (zie kopie informatie administratief dossier).

Wanneer u gevraagd wordt wat het thuisland is van de Ajuran, verklaart u in dat het Mogadishu en Buale – Middle Judba - gaat (CGVS p.12). U heeft het echter ook over een minderheidsclan

(CGVS p.15). Uit de informatie van het CGVS blijkt dat er inderdaad een minderheidsclan is in Mogadishu die zich ook als Ajuran identificeert, niet binnen de Hawiye-clanfamilie maar binnen de Reer Hamar – Benadiri. Het gaat om de Moorshe – clan (zie kopie informatie administratief dossier). Echter, volgens uw eigen verklaring maakt u geen deel uit van deze clan, u weet zelfs niet wat Reer Hamar is (CGVS p. 10). Volgens de COI waarover het CGVS beschikt had de Ajuran de macht voor de kolonisatieperiode in de 17de en 18de eeuw (zie kopie informatie administratief dossier). Naar uw verklaring kwam de Ajuran-clan in de problemen na de val van het regime van Siad Barre. U verklaart in eerste instantie dat uw clan dan ook de macht had onder dit regime - dat weet u van uw vader - maar dat ze na de val van de president opnieuw kandidaat waren voor de macht en toen door de andere stammen werden aangevallen uit wraak en er massamoorden plaatsvonden (CGVS p. 5). Uw familie was zelfs niet politiek actief maar werd gevisieerd omdat uw clan de macht had (CGVS p.5). In de burgeroorlog werd uw familie, door hun clanherkomst, uitgemoord (CGVS p. 4). Er wordt u gevraagd of u meer weet over de oorlog, maar u verklaart dat dit is wat u hoorde en dat u niet in Somalië woonde (CGVS p. 5). Verder komt u op deze verklaringen terug, u stelt dat uw clan de macht had voor Siad Barre (CGVS p. 12), er wordt u gevraagd wanneer dat dan was, maar daarop antwoordt u enkel dat u geen kennis heeft over Somalië (CGVS p. 12). Nog verder heeft u het enkel over een generisch verleden waarin de Ajuran de macht hadden, hiervoor werd wraak genomen tijdens de burgeroorlog voor een onterechte operatie (CGVS p.15). Er wordt u dan gevraagd of u voor de jaren 1960 bedoelde, toen Siad Barre zijn regime installeerde, maar u stelt slechts dat u de geschiedenis niet kent omdat u het niet van uw vader hoorde en u niet in Somalië woonde (CGVS p.15). U weet niets over de Ajuran in de burgeroorlog, u kan niet stellen of ze een warlord hadden of niet (CGVS p.17). Uw vader vertelde u enkel dat een 'mix' van andere clans, naar uw stelling Majerteen en Habr Gedir hen aanviel ((CGVS p.12), verder maakt u er van dat alle clans samenspanden tegen de Ajuran (CGVS p.17). Uw vader hij wist niet welke personen hem en zijn broer aanvielen (CGVS p.17). U kent buiten uw eigen familie niemand die Ajuran is (CGVS p.25). U kan zelf niet duidelijk stellen wanneer uw clan de macht had en u specificeert op geen enkel moment wat de aanleiding voor de moorden op uw clanleden effectief is. Dit is erg opmerkelijk te noemen omdat naar uw eigen verklaring uw grootouders, uw oom en uw tante om deze redenen om het leven kwamen en uw gezin het land ontvluchtte (CGVS p.4,p.5,p.8,p.21).

Doorheen het gehoor vervalt u in verklaringen van beperkte kennis over uw clan en over Somalië door de haat en wrok van uw vader ten opzichte van Somalië en door de stelling dat u niet opgroeide in Somalië (voorbeelden CGVS p.5, p. 10, p.12, p.15, p.16, p.17, p.23). Echter, u bent opgegroeid bij een Somalische familie die gevlucht is om specifieke redenen, u mag bovendien naar uw eigen verklaring niet omgaan met andere Somaliërs door uw clan, het CGVS mag van u verwachten dat u meer kennis heeft over de redenen van de vlucht en over de positie van uw clan in Mogadishu, gezien uit uw verklaringen blijkt dat de impact van uw clanbehoren en de daaraan gerelateerde problemen aanzienlijk was.

Uw verblijf in Mogadishu is gelinkt aan uw asielmotieven, omdat ook deze hier allerm minst aannemelijk bevonden worden, ziet het Commissariaat dit als bijkomend element in de onaannemelijkheid van uw recente herkomst, na terug leiding, uit Mogadishu. Het is erg onwaarschijnlijk dat u door de Somalische overheid vastgezet en gemarteld zou worden voor gebeurtenissen uit begin jaren negentig van de vorige eeuw waardoor u als een bedreiging voor het Somalische leiderschap gezien wordt. Daarom krijgt u uitgebreid de kans om de nodige informatie te verschaffen om dit aannemelijk te maken. U wordt verschillende malen gevraagd wat het grote probleem dan net was, maar u kan enkel erg vaag en ontwijkend antwoorden.

U stelt dat het "leiderschap" u er van verdacht dat u een bomaanslag tegen hen zou plegen uit wraak (CGVS p. 21, 22, 23, 24, 26). Deze wraak komt er voor wat uw vader u zou gezegd hebben over de burgeroorlog, de mannen die u vasthouden vragen u telkens wat uw vader u gezegd heeft (CGVS p.21-23). U moet bekennen van hen, maar u weet niet wat (CGVS p.24-25). U weet niet waar de wraak over gaat (CGVS p.24). U wordt er op gewezen dat bomaanslagen niet de klassieke manier van clanwraak zijn (CGVS p.26). Volgens de COI waarover het CGVS beschikt is er een traditioneel rechtssysteem (zie informatie administratief dossier) waarin dergelijke wraakzaken minutieus geregeld worden door clanoudsten.

Hiermee geconfronteerd stelt u enkel dat u dit niet kan weten en dat u geen wapens kende (CGVS p.26), dat u niet weet hoe wraak werkt (CGVS p. 23). Zelfs binnen de Somalische gemeenschappen in

het buitenland is de clan echter nog steeds erg belangrijk (zie informatie administratief dossier), u zou op zijn minst noties moeten hebben van clanrecht. U wordt er op gewezen dat bomaanslagen tegenwoordig de methode van werken van de terreurbeweging Al Shabab is. Ook hierop stelt u, erg opmerkelijk, dat u het niet kan weten (CGVS p.26). Het CGVS kan verwachten van iemand met de Somalische nationaliteit dat die op zijn minst in de grote lijnen weet hoe het huidige conflict tussen de Somalische overheid en Al Shabab zich ontwikkelt. U beweert bovendien zelf in Mogadishu verbleven te hebben en u bevestigt dat uw familie er nog aanwezig is (CGVS p. 13). Het feit dat u een bomaanslag linkt aan clanproblemen getuigt van weinig tot geen inzicht in het huidige Mogadishu. Over het doelwit dat u zou viseren, namelijk het "leiderschap" kan u niets concreet zeggen. Ook hier, stelt dat u niet kan weten wie ze zijn (CGVS p. 22, p.24) en dat het u niet gezegd werd (CGVS p. 23). U kan bovendien de gevangenis niet situeren waar u dagenlang vastgehouden en gemarteld werd (CGVS p. 27), u stelt enkel dat het 'binnen' is. U wordt er verschillende malen op gewezen (CGVS p.24-26) dat het erg onwaarschijnlijk is dat u, meer dan 20 jaar nadat u het land verliet, opgepakt en gemarteld zou worden voor een probleem uit de burgeroorlog, zeker als u niemand kent in Somalië (CGVS p.27). U kan niet verklaren waarom het "leiderschap" u viseerde.

U dient geen documenten in ter staving van uw asielrelaas.

Doorheen het gehoor gaat u dus over tot tegenstrijdige en vage verklaringen, zowel over uw recente herkomst als over uw asielmotieven. De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

De algemene veiligheidssituatie in Somalië wordt grotendeels bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland. Het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict zijn bovendien regionaal erg verschillend. Zo bestaan er fundamentele verschillen tussen de situatie in Mogadishu en Noord-Somalië enerzijds en de rest van Zuid- en Centraal-Somalië anderzijds. Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) binnen Somalië is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd in de loop van het gehoor uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in Saudi-Arabië en Yemen omdat u erg vaag blijft over zowel het verblijf in beide landen als de deportatie naar Mogadishu (CGVS p.19, p.29) Aangezien de deportatie ongeloofwaardig wordt bevonden wordt er ook geen geloof gehecht aan uw recente terugkeer naar Mogadishu. U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Somalische nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfsplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag

correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Somalië of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 1 september 2016 in een eerste en enig middel een schending aan van “artikelen 48/3 en 48/4 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, B.S. 31 december 1980; schending van het redelijkheidsbeginsel, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur; schending van de materiële motiveringsplicht, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur”.

*Verzoeker meent dat “de mate waarin er zich contradicties en omissies in het verhaal voordoen, deze zeker niet van dien aard om tot de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas van de verzoekende partij te besluiten”, hetgeen volgens verzoeker bevestigd wordt in de rechtspraak van de Raad van State (RvS 173.899, 7 augustus 2007) en rechtsleer (Vereecke, V., *Het nieuwe asiel- en verblijfsrecht*, Story Publishers, Gent 2008, p. 49).*

Verzoeker is van oordeel dat “het niet ernstig is van verwerende partij” om het feit dat hij ervoor koos zijn asielrelaas in het Arabisch te doen “als argument te gebruiken om haar afkomst in twijfel te trekken”. Hij wijst erop dat hij op tweejarige leeftijd Somalië met zijn ouders is ontvlucht en vervolgens in Jemen en Saudi-Arabië verbleven heeft, waar men Arabisch spreekt. Verder voert verzoeker aan in het Arabisch scholing te hebben gelopen en wel Somalisch te spreken, “maar niet zo goed als Arabisch”.

Wat betreft de beweerde tegenstrijdige verklaringen bij de DVZ en het CGVS aangaande zijn terugkeer naar Mogadishu, stelt verzoeker nooit verklaard te hebben vrijwillig te zijn teruggekeerd naar Somalië om voor zijn familie te zorgen, “haar hele familie woonde immers in Saudi Arabië”. In dit verband

vermeldt verzoeker ook nog dat *“zij werden opgepakt en gedeporteerd naar Somalië, gezien zij geen verblijfsdocumenten hadden”*.

Verzoeker wijt zijn gebrekkige clankennis aan het feit dat hij *“niet is opgegroeid in Somalië en zich niet associeert met een van de clans”* en dat deze gestoeld is op *“de weinige keren die haar vader hierover praatte”*. Verder stipt verzoeker aan dat *“de kennis van haar vader is gebaseerd op de samenleving in Mogadishu in 1992 en dat daarna een hele diaspora heeft plaatsgevonden”*. Bovendien haalt verzoeker aan dat hij en zijn familie *“zonder enige banden met Somalië en de clans aldaar zijn opgegroeid”*, er in Somalië *“geen sociaal netwerk is die hen kan beschermen”*, en het *“onmogelijk is om zonder enige bescherming te overleven.”* Verzoeker is van oordeel dat *“verwerende partij zijn hele voorgeschiedenis uit het oog verliest en het dossier behandelt alsof verzoekende partij haar hele leven in Somalië heeft doorgebracht, wat niet het geval is”*.

Verzoeker besluit dat hij *“wel degelijk een geloofwaardig asielrelaas en uitgebreide kennis van haar leefomgeving en afkomst heeft”* en dat de thans bestreden beslissing *“niet gesteund is op daadwerkelijke tegenstrijdigheden of omissies, doch op kleine onbenullige verklaringen”*.

Verzoeker vraagt de bestreden beslissing te hervormen, van hem de vluchtelingenstatus te erkennen, hem minstens de subsidiaire bescherming toe te kennen. In uiterst ondergeschikte orde vraagt verzoeker de bestreden beslissing te vernietigen.

Beoordeling

2.2. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om en erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn.

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Krachtens artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet wordt een asielzoeker het voordeel van de twijfel gegund indien hij cumulatief een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag te staven; alle relevante elementen waarover hij beschikt voorlegt en er een bevredigende verklaring is gegeven over het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; zijn verklaringen samenhangend en aannemelijk zijn bevonden en niet in strijd zijn met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag; de asielzoeker zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk heeft ingediend, of goede redenen kon aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; en wanneer er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd.

De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

Aangaande de vluchtelingenstatus

2.3. Voor zover een kandidaat-vluchteling bij de behandeling van zijn asielaanvraag bij de asieladministraties geen originele identiteitsdocumenten neerlegt, moet zijn voorgehouden identiteit op overtuigende wijze blijken uit zijn verklaringen. Hierbij blijkt uit vaste rechtspraak dat de asielzoeker in staat moet zijn te antwoorden op eenvoudige vragen over de streek van afkomst (RvS 6 januari 2003, nr. 114.251; RvS 12 februari 2003, nr. 115.776). De commissaris-generaal beschikt in deze over een discretionaire bevoegdheid om te oordelen of de geleverde kennis van verzoeker voldoende is om aan de beweerde herkomst en nationaliteit het voordeel van de twijfel toe te kennen. Er wordt niet verwacht dat verzoeker alle antwoorden kan geven op elke vraag van de dossierbehandelaar maar het geheel van de verklaringen moet wel een bekendheid aantonen met de plaats waar hij gewoond heeft, en de problemen aannemelijk maken waarom hij gevlucht is.

2.4. Verzoeker verklaart de Somalische nationaliteit te hebben en afkomstig te zijn uit Hodan, Mogadishu. Hij beweert Mogadishu in 1992 te zijn ontvlucht op tweejarige leeftijd en vervolgens zeven jaar in Jemen en twaalf jaar in Saudi-Arabië te hebben verbleven. Op 1 juni 2015 zou verzoeker samen met zijn familie gedeporteerd zijn naar Somalië vanuit Saoedi-Arabië, omdat zij er niet over officiële verblijfsdocumenten beschikten. Verzoeker stelt Somalië te zijn ontvlucht op 12 juli 2015, nadat hij gevangengenomen en gefolterd werd door de Somalische overheid op basis van verdenkingen een aanslag te willen plegen uit wraak voor wat zijn clan en familie is overkomen begin jaren negentig.

2.5. Verzoeker weet niets over de Somalische burgeroorlog (CGVS-gehoor p.5) en zegt zelf dat hij evenmin iets weet over Somalië (CGVS-gehoor p. 12). Verzoeker wijt zijn onbekendheid over zijn clan en Somalië aan de haat en wrok van zijn vader ten opzichte van Somalië (gehoorverslag CGVS, p. 5 en p.17). Het is echter niet aannemelijk dat verzoekers vader nadat hij de grens met Somalië oversteekt plots een andere vreemde taal zou spreken en geen contact onderhoudt met zijn eigen clan en dus ook zijn clanverplichtingen ontkent, in zoverre dit al mogelijk zou zijn. Van een persoon die is opgegroeid binnen een Somalische familie, die bij de aanvang van de burgeroorlog gevlucht is omwille van clanvervolging en wiens familieleden zijn vermoord omwille van hun clanherkomst, kan nochtans deze kennis verwacht worden waaruit dit kan blijken. Dit is niet het geval.

2.6. Verzoeker beweert te behoren tot de Hawiye-clan Ajuran, die volgens verzoeker minderheidsclan is die vooral voorkomt in Mogadishu en Buale (gehoorverslag CGVS, p.12 en 15) wat niet correct is. Uit het landeninformatie "*Respons Somalië de Hawiye-clan Ajuraan en Reer Hamar*" in het administratief dossier blijkt immers dat de Hawiye-clan Ajuran voornamelijk in Kenia voorkomt en op gelijke voet leeft met de rest van de bevolking in de gebieden waar ze verblijven. Deze landeninformatie vermeldt wel nog een andere Ajuran minderheidsclan in Mogadishu, doch niet binnen de Hawiye, maar binnen de Reer Hamar waartoe verzoeker niet beweert te behoren. Gevraagd aan verzoeker wat Reer Hamar is, antwoordt deze "*ik heb geen kennis*" (gehoorverslag CGVS, p.10).

2.7. Verzoekers kennis over zijn clanherkomst is aldus onbestaand en is zijn zicht op de clanverhoudingen dermate afwezig of foutief dat hij geen band met Somalië of de Somalische maatschappij aantoont. Indien verzoeker wel bekend is met de typisch Somalische tradities zoals "*Lolohen anjeelo, milawah, susquar*" (gehoorverslag CGVS, p. 6) dan betekent dit nog niet dat hij behoorde tot de Somalische gemeenschap. In zoverre verzoeker verklaart dat toen hij in Saudi-Arabië was de Somalische clans hem ontweken (gehoorverslag CGVS, p.5) dan kan niet blijken dat dit is omwille van verzoekers herkomst uit Somalië. Immers zelf binnen de Somalische gemeenschappen in het buitenland is de clan nog steeds erg belangrijk (zie informatie administratief dossier) en zou op zijn minst noties moeten hebben van clanverplichtingen.

2.8. Waar in het verzoekschrift wordt aangevoerd dat verzoeker en zijn familie "*zonder enige banden met Somalië en de clans aldaar zijn opgegroeid*" en dat zijn clankennis voortvloeit uit "*de weinige keren die haar vader hierover praatte*", beperkt verzoeker zich tot het louter herhalen van zijn voorgehouden argumenten. Als dusdanig wordt er géén afbreuk gedaan aan de bevindingen van de commissaris-generaal die steun vinden in het administratieve dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing. Noch uit verzoekers verklaringen, noch uit de stukken van het administratief dossier of het verzoekschrift kan enigszins blijken dat verzoeker afkomstig is uit Somalië of de zoon is van Somalische vluchtelingen in Saoedi Arabië.

In tegendeel verzoeker vertrok vanuit Jemen naar Saoedi Arabië en niet vanuit Somalië en hij legt geen informatie neer van zijn vader noch van zijn verblijfsdocumenten in Saoedi Arabië. Hij schiet aldus manifest tekort aan zijn medewerkingsplicht.

2.9. Aangaande het feit dat het gehoor in het Arabisch verliep, voert verzoeker in het verzoekschrift aan het Arabisch beter te kunnen spreken dan het Somalisch, aangezien hij in Jemen en Saoedi Arabië is opgegroeid en in het Arabisch school heeft gelopen. Waar het aannemelijk kan zijn dat verzoeker het Arabisch machtig geworden is omdat hij in Arabischspreekende landen is opgegroeid, verklaart dit niet waarom verzoeker zijn moedertaal niet spreekt. Het is immers niet aannemelijk dat verzoekers gezin een andere, voor hen onbekende taal aannamen of konden aannemen toen ze in Jemen aankwamen en zoals reeds gesteld kan niet worden ingezien dat zijn gezin zich buiten de clan zou zetten. Ook antwoordde verzoeker bij zijn eerste verklaringen op DVZ slechts *“Somalisch, miss Arabier”* wanneer hem werd gevraagd naar zijn etniciteit/afkomst en die van zijn vrouw (DVZ verklaring punt 1d, 1^e, 15a). Tijdens het gehoor bij het CGVS verklaarde verzoeker echter Ajuran-Hawiye, en geen Arabier, te zijn zonder dat hij hiervoor een aannemelijke verklaring gaf waarom hij dit niet reeds vermeldde bij DVZ (gehoorverslag CGVS p.9-11). Verzoekers verklaringen omtrent het feit dat er thuis voornamelijk Arabisch gesproken werd (gehoorverslag CGVS, p.2) ondergraven nog verder de waarachtigheid van zijn beweerde Somalische herkomst.

2.10. Waar verzoeker zijn problemen in Mogadishu volhoudt dient te worden herhaald dat verzoeker zijn clanherkomst niet kan situeren, iets wat de Somaliërs uit Mogadishu die verzoeker beweerdelijk vervolgden, niet kan ontsnapt zijn. Verzoekers verklaringen dat hij bij zijn aankomst door de Somalische overheid vastgezet en gemarteld werd voor gebeurtenissen uit begin jaren negentig van de vorige eeuw zijn niet aannemelijk na twintig jaar oorlog. Niettemin verzoeker uitgebreid de kans kreeg om hierover de nodige informatie te verschaffen blijft hij uiterst vaag en ontwijkend. Zoals de bestreden beslissing terecht stelt is ook het relaas vreemd aan de handelwijze binnen het traditioneel rechtssysteem (zie informatie administratief dossier) waarin dergelijke wraakkwesties geregeld worden door clanoudsten en zijn bomaanslagen niet de klassieke manier van clanwraak zijn (CGVS p.26). Verzoeker kon dit niet toelichten. Hij stelde enkel dat hij dit niet kon weten, hij geen wapens kende (CGVS p.26) en niet weet hoe wraak werkt (CGVS p. 23). Over het doelwit dat hem zou viseren, namelijk het “leiderschap” kan verzoeker niets concreet zeggen (CGVS p. 23). Wanneer gevraagd werd de gevangenis te situeren waar hij dagenlang vastgehouden en gemarteld werd (CGVS p. 27), stelt verzoeker enkel dat het ‘binnen’ is. Verzoeker toont geenszins aan te behoren tot de Somalische gemeenschap of de diaspora in Saoedi Arabië. Verzoekers asielrelaas komt voor als een aaneenschakeling van verzinsels. Dit klemmt te meer nu verzoeker evenmin aantoont dat hij illegaal in Saoedi Arabië verbleef terwijl hij wel 7 jaar kon werken in een supermarkt. De Raad bemerkt verder dat indien verzoekers familie vanuit Jemen naar Saoedi Arabië vertrok, hij ook over Jemenitische documenten moet beschikken.

2.11. Verzoekers tegenstrijdige verklaringen bij de DVZ en het CGVS aangaande zijn terugkeer naar Mogadishu kunnen dit slechts bevestigen. Waar het verzoekschrift louter benadrukt dat verzoeker nooit verklaard heeft vrijwillig te zijn teruggekeerd naar Somalië om voor zijn familie te zorgen, aangezien haar hele familie in Saoedi Arabië woonde, maar dat *“zij werden opgepakt en gedeporteerd naar Somalië, gezien zij geen verblijfsdocumenten hadden”* kan dit de tegenstrijdigheid met zijn verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken niet opheffen. Immers kan bezwaarlijk aangenomen worden dat verzoeker kan twijfelen over het feit of gedeporteerd werd of vrijwillig vertrokken is.

2.12. Verzoeker brengt thans geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aan die een ander licht kunnen werpen op de asielmotieven. Verzoeker beperkt zich aldus tot het herhalen van het asielrelaas en het geven van gefabriceerde *post-factum* verklaringen, het formuleren van bonte beweringen en het maken van persoonlijke vergoelijkungen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Verzoeker weerlegt dan ook geenszins de besluiten van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, die steun vinden in het administratieve dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing. Derhalve blijven de motieven van de bestreden beslissing overeind.

2.13. In acht genomen wat voorafgaat, kan geen geloof worden gehecht aan de door verzoeker voorgehouden herkomst en kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.14. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.15. Gelet dat verzoekers beweerde herkomst uit Somalië niet in het minst geloofwaardig is, maakt hij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie in Somalië.

2.16. Immers voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde, nationaliteit niet volstaan. Het is in de eerste plaats aan verzoeker om tijdens de asielpprocedure zijn ware identiteit, nationaliteit en land van herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker hierin manifest faalt. Het komt de Raad immers niet toe om over de verblijfplaats van verzoeker voor zijn komst naar België te speculeren, noch of hij afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is in de zin van artikel 48/5 § 3 van de Vreemdelingenwet, te meer gezien verzoeker op dit punt uitdrukkelijk en herhaaldelijk werd aangesproken tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal en dus veelvuldig de kans heeft gekregen zich toe te lichten. De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat er in zijn werkelijke land van herkomst geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.17. Er wordt geen gegronnd middel aangevoerd.

2.18. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoonst.

2.19. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien maart tweeduizend zeventien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK